

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 28.

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου· Τρύφωνος μάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διάταξιν.

Ἐν τῷ *Ἑσπερινῷ*. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι: «*Νῦν ἀπολύεις ...*» καί: «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ...*» (βλ. κατωτέρω εἰς τοὺς αἶνους τῆς ἑορτῆς).

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Κοντάκιον, τὸ κάτωθι προεόρτιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρῶτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Τρύφωνος. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς

έορτης εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς έορτης: «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς έορτης.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς έορτης: «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ έποχούμενος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς έορτης: «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Καὶ νῦν, πάλιν τῆς έορτης.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν έστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έορτης, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς έορτης. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς έορτης. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εὐλογητάρια δὲν φάλλονται (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ *T.M.E.*)⁸, ἀλλ' εὐθὺς ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι ἠυλόγηταί σου». Εἶτα ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς έορτης:

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου:

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

⁸ Τὸ *T.M.E.* (βλ. Προθεωρία, σελ. 20, § 22 καὶ τυπ. *Τριωδίου*, σελ. 341, § 38), διὰ τὰς ἐν Κυριακῆ συμπιπτούσας θεομητορικὰς έορτὰς καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, παραλείπει τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, πιθανῶς διότι λέγεται ὁ πολυέλεος ἀντὶ τοῦ ἀμώμου, τοῦ ὁποίου προέκτασις θεωροῦνται τὰ εὐλογητάρια. Τὸ αὐτὸ *T.M.E.* ὅμως, εἰς τὰς ἐν Κυριακῆ μνήμας ἀγίων, ὀρίζει ἀντὶ τοῦ ἀμώμου τὸν πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν τὰ εὐλογητάρια, ἄνευ τῆς προηγουμένης διακρίσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν βουλομένων, εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῶσι τὰ εὐλογητάρια, ὡς καὶ ἄλλα *Τυπικά* διατάσσουσιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. (Κατ' ἄλλην ὁμως τάξιν, ὁ ν' ψαλμὸς φάλλεται καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ T.M.E.) ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «Ἀκατάληπτόν ἐστι» μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπруνόν μου τὴν ψυχὴν», συμπάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ ἀ' τροπάριον.

[Κατ' ἄλλην ὁμως τάξιν, στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἦχον βαρὺν) καὶ ἀκολούθως φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «Ἀκατάληπτόν ἐστι» μέχρι καὶ τοῦ «Μητροπάρθενε ἀγνή». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ», συμπάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ 3 τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν].

Εἶτα ἡ καταβασία: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ἰ ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς: «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ» δῖς.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς: «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάς». Καὶ νῦν: «Ἰπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Στίχ. γ΄· «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου».

Στίχ. δ΄· «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».*

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

Στίχ. β΄· «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».

Στίχ. γ΄· «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως».

Στίχ. δ΄· «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ὁ μονογενὴς Υἱός».*

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. β΄· «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Στίχ. γ΄· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· *«Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν*

βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐβρ. ζ' 7-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΓ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ις' ἑβδ. *Ματθαίου*.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν δικαίου τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγάθης μάρτυρος.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Βουκόλου ὁσίου, ἐπισκόπου Σμύρνης· Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παρθενίου ὁσίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου*· Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος· Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου*· Ζαχαρίου προφήτου· Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς· Νικηφόρου μάρτυρος· Φιλαργίου ἐπισκόπου Πάφου· Ἄμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' (20) μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν ΙΑ'.

Ἄρχεται τὸ Τριῶδιον⁹

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Σημείωσις. Ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, ἡ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ *Μηναίου* (β' Φεβρ.) καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐκ τοῦ *Τριωδίου* ἢ δὲ τοῦ ἁγ. Νικηφόρου (θ' Φεβρ.) καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Λέγε, Συμεὼν*» καὶ τὰ 2 τοῦ *Τριωδίου* «*Μὴ προσευξώμεθα*» εἰς 3. Δόξα, τοῦ *Τριωδίου* «*Παντοκράτορ Κύριε*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ *Τριωδίου* «*Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν*

⁹ Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ *Τριωδίου*, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται (ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), ἐκτὸς ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου·
α'. Εἰς πάσας τὰς Κυριακάς.

β'. Εἰς τὰ Σάββατα τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυρινῆς, τῆς Α' καὶ Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τοῦ Λαζάρου.

γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Δ' τῆς ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τὸν Ὅρθρον τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

δ'. Εἰς τὴν Προηγιασμένην τῆς Τετάρτης τῆς Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν.

ε'. Εἰς τὴν Πέμπτην τοῦ Μεγάλου Κανόνος (ἐὰν ὁ Μ. Κανὼν ψαλῆ ἐν τῷ Ὅρθρῳ) καὶ

ς'. Εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

έστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (τῆς α' καὶ β' στιχ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Ν' ΨΑΛΜΟΝ, τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου. Δόξα: «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*»¹⁰.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ α' κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμένον*». Δόξα, τὸ β' τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «*Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ*».

Ἀφ' ς' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου (θ' Φεβρ.) καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*», συμπάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον.

[Κατ' ἄλλην ὁμως τάξιν, στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον πλ. δ') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*», συμπάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ 3 τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν (τὰ δύο τελευταῖα μεγαλυνάρια παραλείπονται). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ]

¹⁰ Ταῦτα ψάλλονται καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου, ἀπὸ τῆς παρούσης μέχρι καὶ τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. (Βλ. καὶ γενικὰς διατάξεις, σελ. 38).

τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»].

Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου· «Υψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 3, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου» καὶ· «Τοῦ Φαρισαίου τὴν μέγалаυχον» μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐγνώρισε Κύριος ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΛΓ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου» (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ις΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν» (Λκ. ιη΄ 10-14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων, κατὰ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας ἑορταζομένων ἁγίων, ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χαραλάμπους ιερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (βλ. κγ' Ἀπρ.). Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

11. ΤΡΙΤΗ. Βλασίου ιερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας· Θεοδώρας ὁσίας τῆς αὐγούστης.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης· Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου· Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας*.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αὐξεντίου ὁσίου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὁνησίμου ἀποστόλου· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (Ασώτου). Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἄντι τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἤχου, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...» κτλ. Ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α΄ ἐωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρώας δόξης σου».

Προκείμενον τοῦ α΄ ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΛΔ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α΄ Κορ. ζ΄ 12-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΖ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱοὺς» (Λκ. ιε΄ 11-32).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Μαριάμνης ἰσαποστόλου*.

18. ΤΡΙΤΗ. Λέοντος πάπα Ῥώμης.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρχίππου ἀποστόλου· Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

Νηστεία.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης· Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Νηστεία.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης**¹¹.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε» (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον». Δόξα· «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ, τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλουῖα» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν

¹¹ Οἱ διὰ δύο ἀστερίσκων σημειούμενοι ἄγιοι, ἔχουσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὸ *Επίμετρον τῶν Κυπρίων Μηναίων*.

στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Καταξιώσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου), ὡς ἐξῆς:

«Πανεύφημοι μάρτυρες» (Παρ. ἐσπέρας).

Στίχ. «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Ποία τοῦ βίου τρυφή» (Παρ. ἐσπέρας).

Στίχ. «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Ἐργω, Σωτήρ μου, δεικνύς» (Σαβ. πρωὶ εἰς τοὺς αἴνους).

Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν «Πρεσβεΐαις τῆς τεκούσης σε».

ΜΕΤΑ ΤΟ «ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ», ψάλλεται (κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἢ ὀρθότερον) ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου «Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοὺς»¹² (βλ. Παρακλητικῆ, Σαβ. πρωί), ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια:

«Πρεσβεΐαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Μετὰ δὲ τὴν θ΄ ὠδὴν, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Ἀμέσως ἢ ἐκτενῆς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλεήμων».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Καὶ εὐθύς, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐξῆς:

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά

¹² Τὸ Τ.Μ.Ε. (σελ. 319) ὀρίζει τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β΄, κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίπτωσιν τοῦ ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ Ψυχοσαββάτου, εἰς ἣν καὶ παραπέμπει. Τότε ὅμως ὁ ἤχος τῆς ἐβδομάδος εἶναι πάντοτε ὁ πλ. β΄, ἐνῶ ἐνταῦθα ποικίλλει. Ὅθεν κατὰ τὴν σήμερον δέον νὰ φαλῆ ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ τυχόντος ἤχου, ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τριώδιον.

σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ ἄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῖται ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Ὁ ἄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ β' χορός: «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχήν

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπάτησας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις·

ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β' χορός: «Ἀμήν».

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ β' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ).

Ὁ ἱερεύς: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἡ συνήθης.

Ὁρθρος

ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ «Ἀλληλουία» τρις ἐκ δ' εἰς ἦχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς:

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ α' ἦχου: «Ὡς καλοὶ στρατιῶται» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἦχου: «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου»¹³.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ, τὰ νεκρώσιμα καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

¹³ Ὡς θεοτοκίον τῶν καθισμάτων τῆς α' στιχολογίας τοῦ Σαββάτου (ἄνευ ἐορτῆς) δεῖον νὰ φάλληται τὸ α' τοῦ ἦχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος, ὡς ὀρίζεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. (Πρβλ. καὶ τὴν ἀνάλογον τάξιν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηχοστῆς). Τὸ Τριώδιον ἐσφαλμένως ἔχει εἷς τινὰς ἦχους ἕτερα θεοτοκία.

«Ἀνάπαυσον, Σωτήρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθύς ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ τρία πρῶτα τροπάρια·

«Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὸ δ΄ (ἢ καὶ ε΄)· «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

Καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙΝΟΙ, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ α΄ ἤχου· «Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, εἰς κοιμηθέντας (βλ. τέλος Ἀποστόλου)· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα΄ 8-9, 25-27, 33-36).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν

κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἢ συνήθης.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης*. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα (τῆς Τυροφάγου) γίνεται κατάλυσις τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος, ἀποχὴ δὲ κρέατος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἄπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι, μέλαινα ψυχὴ». Καὶ νῦν· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἄπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἄντι τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἤχου, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...» κτλ. Ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὑορθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β΄ ἑωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου·

«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου· «Τὸν πάντων ποιητὴν»). Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός». Προκείμενον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὸν τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἑβδ. τῆς Τυρινῆς.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ τῆς Τυρινῆς. Ἡ α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Προδρόμου, προϋποθέτει τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐντὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἐπειδὴ δὲ ἐφέτος τυγχάνει ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τῆς Τυρινῆς, ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἀκολούθως.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 6. Δόξα: «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον ἀ' θεοτοκίον: «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου: «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» (ζήτει μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς κδ' Φεβρ.), μετὰ τῶν στίχων

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδίᾳ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου».

«Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου: «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν». Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν «Δόξα», τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῶν αἴνων τοῦ Προδρόμου: «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι». Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου». Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὸ τοῦ Τριωδίου «Ἡνέφκται τῆς θείας». Δόξα, καὶ νῦν: «Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας». Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν θεοτοκίων. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου: «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς ἄς δὲ ὠδὰς ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ λέγονται ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ς' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ ἰδιόμελον τῶν

ἀποστίχων τοῦ *Τριωδίου*: «*Πάντα τὸν χρόνον*» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου: «*Τὴν πανσεβάσμιον χάραν*». Καὶ νῦν: «*Φιλάγαθε Θεέ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ **Λειτουργίᾳ**. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον: «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν: «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

25. ΤΡΙΤΗ τῆς Τυρινῆς. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σκοπέλου*· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Σημειώσεις. Ἡ διάταξις τῶν καθημερινῶν (ἄνευ ἑορταζομένου ἁγίου) τῆς ἑβδομάδος τῆς Τυρινῆς παρουσιάζει ἱκανὰς ἰδιορρυθμίας, διὰ τοῦτο καὶ ἐκθέτουμεν αὐτὴν ἐν ἐκάστῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὸ δυνατόν ἐν συντομίᾳ.

Ἐν τῷ **Ἑσπερινῷ**. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 49-50 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικὰ εἰς τὰ ἑσπέρια καὶ τὰ ἀπόστιχα, φάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν οἰκείων θεοτοκίων.

Ἐν τῷ **Ὁρθρῷ**. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὰ τῆς Ὁκτωήχου (βλ. τέλος *Τριωδίου*, ἤχος β'). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ θεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Εἰς ἅς δὲ ᾠδὰς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ λέγονται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» εἰς 4 ἕκαστον.

(Τῇ Τρίτῃ φάλλεται καὶ ἡ β' ᾠδὴ τῶν δύο τριωδίων μόνῃ, προτασσομένου τοῦ κάτωθι εἰρμοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ *Τριωδίῳ*:

Ως ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου.

Εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου).

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα

τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. (Τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν δ' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν ς' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν ἡ' ὥδῃν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 51-52 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικὸν εἰς τὰ ἀπόστιχα, ψάλλεται τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς *Τυρινῆς*. Πορφυρίου ὁσίου, ἐπισκόπου Γάζης· Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς *Σαμαρείτιδος* καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχόντα ἰδιόμελα δοξαστικὰ δὲν λέγονται). Ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. β', μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν*».

«*Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*».

Ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια: «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ., ὡς καὶ κατὰ τὴν *Μ. Τεσσαρακοστήν*. Εὐθύς «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς*» καὶ τὸ «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*». Εἶτα αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς *Μ. Τεσσαρακοστῆς* (βλ. σελ. 136-139), ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν θ' ὥδῶν. Κανόνες λέγονται ὁ α' τῆς *Παρακλητικῆς* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 καὶ ὁ πλήρης τοῦ *Τριωδίου* εἰς 4 μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Εἰς ἃς δὲ ὥδᾶς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ τοῦ *Μηναίου*, καὶ λέγονται ὁ πλήρης κανὼν τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο

τριώδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου (τῇ δὲ Παρασκευῇ ὁ εἰρμὸς τοῦ Τριωδίου), ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου. (Τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Τριωδίου, ἡ συναπτὴ, τὸ μαρτυρικὸν τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος Τριωδίου, ἤχος β'), τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν.

Εἶτα ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ Α', Γ' καὶ ς', ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Εἰς δὲ τὴν ς' Ὁραν, μετὰ τὰς ις' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὁρας καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

27. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Τυρινῆς. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

Ἐν τῇ Θ' Ὁρᾷ. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν (βλ. ἐν σελ. 139-140), ἀλλὰ τὸ τροπάριον τῆς Ὁρας καὶ οἱ μακαρισμοὶ λέγονται χῦμα. Μετὰ δὲ τὰς ις' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «Εὐλόγησω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144)· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου». Εἶτα «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Τρίτης, ἀλλ' ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκειται τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀνάγνωσμα καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τῆς Τυρινῆς. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ*, ἑορταζομένου κατὰ τὴν κθ' Φεβρουαρίου, ψάλλεται ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς σήμερον, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν χρόνον δίσεκτον.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου εἰς 4. Δόξα, τοῦ προφήτου· «Δεῦτε, τῶν ὀρθοδόξων». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ προφήτου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ προφήτου· «Προφήτα, κῆρυξ Χριστοῦ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ προφήτου· «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ς' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ προφήτου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προφήτου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ς' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ς' ἀναστάσιμον, τοῦ προφήτου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε».

«Σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ». Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ προφήτου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ προφήτου· «Ἵπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας» (Ἰακ. ε' 10-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ζ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτ. θ' 1-8).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΔΕΗΣΙΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ἐπὶ τῇ θλιβεραῖ ἐπετείῳ τῆς εἰς Κύπρον Τουρκικῆς εἰσβολῆς, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων, τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀγνοουμένων καὶ τὴν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ἦ ἁ' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἦ β' χορός· Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ἦ ἁ' χορός· Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἦ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

Ἦ ἁ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν».

Ἦ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)».

Ἦ ἁ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ).

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγιείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».

Ὁ α' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντμήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολῶν ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι».

Ὁ α' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν:

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβεραῖ ταύτῃ ἐπετείῳ, καθ' ἣν ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς. Ἐπιλήσιμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν.

Πεντήκοντα καὶ ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρὸ τῶν ἐρειπίων καὶ ὀρώμεν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, οἱ τῆς Ἄγαρ κατέσκαψαν καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὐδὲ μὲν ἀπέκτειναν, οὐδὲ δὲ ἐδίωξαν βίᾳ ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἱκετεύομεν· ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιροῦς σου. Ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυχτηρισμὸς καὶ

χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἄλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τὸ «Ἡμάρτομεν». Ἔπιδε εὐσπλάγχθῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρείᾳ ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων ἐν σκηναῖς ἀγίων κατὰτάξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσίᾳ ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίωσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον ὀδηγούμενη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τῆς κ' Ἰουλίου 1974.

Εἶτα: «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. *Ματθαίου.*

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

22. ΤΡΙΤΗ. Μαρίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου τῆς Μαγδαληνῆς· Μαρκέλλης ὁσιομάρτυρος· Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος*.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἀγίας μόνον (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου). Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας Μαγδαληνῆς.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*· Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίου*.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου· Ὀλυμπιάδος διακόνου· Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις».

«Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας ἄπαξ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας μόνον (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας· «Προγόνων Χριστοῦ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος* Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους ἱεροματύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πλ. ἀ' ἤχου). Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας (ζήτηι ἀμφοτέρω τῇ δ' Δεκ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐξέλαμψε σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ ἄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Μητρικὴν ἀγαπήσας». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνούμφευτε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἀθλοφόρε ἅγιε». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν ἀ΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Ἐορτάζει σήμερον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ (παραλειπομένου τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνος τῆς Θεοτόκου) ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου· «Παντελεῆμον πάνσοφε» μόνον (καθ΄ ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς μεγαλομάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ

Ζ' έωθινόν. Καί νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καί τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καί εισοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καί τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ζ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Η' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Ματθαίου.

Σημεῖωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καί τῆς ε' Αὐγούστου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακάς καί ἑορτάς αἱ καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ» (ἐκτὸς τῆς α' Αὐγ.). Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μέχρι τῆς ιγ' Αὐγούστου· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (ἐκτὸς τῆς α' καί ε' Αὐγ.).

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καί Παρμενᾶ ἀποστόλων καί διακόνων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Τίμωνος ἀπόστολου τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου· Εἰρήνης ὀσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημεῖωσις. Ὅπου ἑορτάζεται ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καί ψάλλεται ἡ τῆς ἁγίας ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 59-60 διάταξιν.

29. ΤΡΙΤΗ. Καλλινίκου μάρτυρος· Θεοδότης μάρτυρος.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονί-
κου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο΄ (70).

Προκείμενον ἀποστολικὸν (θ΄ Αὐγ.), Ἀπόστολος ἀπ. Σίλα· «*Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέτριβον*» (Σαβ. Ε΄ ἐβδ. Πράξ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου· ἡ εἰς Κύπρον μετακομιδὴ τῶν λειψάνων Φιλίππου ἀποστόλου*.

Ἡ μὲν προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται, ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ψάλλεται μετὰ τῆς *Παρακλητικῆς*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 49-52 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»· Καὶ νῦν «*Πάντων, προστατεύεις ἀγαθῇ*» (θ΄ Ἰουλ., Ἑσπερινός). Ἐν δὲ τῷ Ὅρθρω, τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον «*Σὲ προστασίαν πάντες*» (ι΄ Ἰουλ.).

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων μαρτύρων, Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν καὶ Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν· Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταγούστου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια, τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου*» καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ς' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Σταυρόν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἤχον δ'), μεθ' ἣν γίνεται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως³⁴ (βλ. σελ. 165-166). Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλεται

³⁴ Οὕτω διατάσσει τὸ *Μηναίον* διὸ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὠρίσαμεν τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*». Τὸ *T.M.E.* (σελ. 295, § 2), καίτοι ἀναφέρεται εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Σταυροῦ, ὀρίζει αὐτὴν δυνητικῶς. Ὅθεν ἔνθα δὲν

τὸ ἰδιόμελον «Δεῦτε, πιστοὶ» καὶ εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται: «ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου: «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (Κυρ. Σταυροπρ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τοῦ Σταυροῦ: «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν: «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ψάλλονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐναλλάξ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς α' ἕως τῆς ιγ' Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς ε' Αὐγούστου. Τῇ α' Αὐγούστου ψάλλεται ὁ Μικρὸς, τῇ β' Αὐγούστου ὁ Μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς: ἀπὸ δὲ ὅμως τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ψάλλονται ὁ μὲν Μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ Μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Ψάλλονται δὲ οὗτοι ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν ψαλμόν «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» κτλ. τροπάρια. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τῆς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4.

Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ ἱερεὺς τὰς δεήσεις: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ κάθισμα (ἄπαξ) καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, αἱ ὠδαὶ δ', ε' καὶ ζ'.

Μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις ὡς ἀνωτέρω. Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὸ κοντάκιον, τὸ προκείμενον τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου,

---

τελεῖται ἢ πρόοδος, δέον ὅπως εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν φαλῆ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ) καὶ πρὸ τοῦ Ἀποστόλου τὸ τρισαγίον.

ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Μετὰ τὸ τρισάγιον, ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά τῆς ἡμέρας ἢ ἀναλόγως τοῦ *Τυπικοῦ*, τὰ κατανουκτικὰ τροπάρια: «*Ελέησον ἡμᾶς*» κτλ.

Ἀκολούθως, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις, ἐπιλέγων καὶ τὴν ἐξῆς: «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» ὡς καὶ τὴν εὐχὴν: «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*». Εἶτα: «*Σοφία. Ὁ ὦν εὐλογητός*». Ὁ ἀναγνώστης: «*Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «*Δί' εὐχῶν*», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια: «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» κτλ.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον: «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Φωτεινῆς ὀσίας τῆς Καρπασίτιδος (ἁγίας Φωτοῦς)*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγ. Στεφάνου (κζ' Δεκ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν: «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὀσίων. Ἦχος βαρῦς. Ἑωθινὸν Η'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Στεφάνου.

Ἑσπερινὸς

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4.

Ἄπο γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ΄ ς΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Η΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Η΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρουσ μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Η΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος» (Α΄ Κορ. α΄ 10-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Η΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον» (Μτ. ιδ΄ 14-22).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου Μακαρίου τοῦ Γ΄.

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Θ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἄντι τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ κατανοητικὰ τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς» κτλ.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπτὰ παίδων.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Ἐσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-61 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι: «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ ...» καὶ «Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ...» (βλ. ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

5. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου· Εὐσιγίου μάρτυρος.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 61-64 διάταξιν, μετὰ τῶν κάτωθι στοιχείων·

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καθίσματα, τὰ ἐξῆς προεόρτια·

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε, Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν, τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις, τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμφας, κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ, συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῖ καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ Μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν, τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ οἱ κανόνες. Εἰς τὴν α΄, ἡ καὶ θ΄ ᾠδὴν, λέγεται καὶ τὸ τριώδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Προκείμενον τῆς ἡμέρας (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος προεόρτιος (ε΄ Αὐγ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.**Κατάλυσις ἰχθύος.**

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρεῖς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Τετάρτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ...*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου «*Σοὶ εἶσιν οἱ οὐρανοὶ ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα: «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν: «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὁ φωτί σου ἄπασαν*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς ἅς φάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδή, ὡς ἄνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία: «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*»³⁵.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «*Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε*» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν: «*Παρέλαβεν ὁ Χριστός*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

³⁵ Ὡς γνωστόν, αἱ καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*» εἶναι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ θ' ᾠδή εἶναι δίειρμος, καθ' ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων. Ὅθεν ὡσάκις φάλλονται αἱ καταβασίαι αὗται, δέον ὅπως εἰς τὴν θ' ᾠδὴν φάλλωνται ἀμφοτέροι οἱ εἰρμοὶ αὐτῆς: «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*» καί: «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*».

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β΄ «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

Στίχ. γ΄ «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

Στίχ. δ΄ «Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, *Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς*».

Στίχ. β΄ «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

Στίχ. γ΄ «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄ «Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Στίχ. β΄ «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ΄ «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,*

ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια»³⁶.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν» (Β' Πέ. α' 10-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»³⁷.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΣΤΑΦΥΛΩΝ. Ἐὰν παρατίθενται σταφυλαὶ πρὸς εὐλόγησιν, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον» (βλ. ἐν τῷ Ἱερατικῷ).

Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῆ ζ', θ' καὶ ια' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ η', ι' καὶ ιβ'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Τῷ ἑσπέρας. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

³⁶ Ἔτερον εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὸ *Μηναῖον*.

Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

³⁷ Ὁρίσαμεν τοῦτο, διότι τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς, καὶ ὡς ἀναφέρει τὸ *T.M.E.* (σελ. 302, σημ. 3) συνιστᾷ νεωτέραν πράξιν.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Δομετίου όσιομάρτυρος του Πέρσου*· Μικάλλου όσιου του έν Άκανθου της Κύπρου*.

Άπόστολος της ημέρας και Εύαγγελιον μεθέορτον (ζ' Αύγ.).

Τῷ έσπέρας. Ό Μέγας Παρακλητικός Κανών. Άπολυτίκιον, της έορτης άπαξ.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αιμιλιανου έπισκόπου Κυζίκου· Εύτυχίου όσιου, κτήτορος της έν Κύπρω μονής των Ίερέων*· Καλλινίκου Μητροπολίτου Έδεσσης και Πέλλης.

Τῷ έσπέρας. Ό Μικρός Παρακλητικός Κανών. Άπολυτίκιον, της έορτης άπαξ.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαθίου άποστόλου.

Άπόστολος του άποστόλου και Εύαγγελιον της ημέρας.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λαυρεντίου μάρτυρος του άρχιδιακόνου. Ήχος πλ. δ'. Έωθινόν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ έσπέρας, Θ' Ώρα

Άπολυτίκιον, κοντάκιον και άπόλυσις της έορτης.

Έσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», άναστάσιμα 4, τὰ 3 πρώτα ιδιόμελα της έορτης· «Πρό του Σταυρου σου, Κύριε» (ζ' Αύγ.) και τὰ 3 προσόμοια του άγίου Λαυρεντίου· «Άνθρακά σοι έδωκε» (ι' Αύγ.). Δόξα, της έορτης· «Προτυπών την άνάστασιν» (ζ' Αύγ.). Και νυν, τὸ α' θεοτοκίον του ήχου.

Εΐσοδος. «Φῶς ιλαρόν» και τὸ προκείμενον της ημέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ άναστάσιμα. Δόξα, και νυν, της έορτης· «Πέτρῳ και Ιακώβῳ» (ζ' Αύγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ άναστάσιμον. Δόξα, και νυν, της έορτης.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ό έν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς έν δόξῃ ένώπιον

τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώι, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ι΄ Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου (ι΄ Αὐγ.). Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» (ς΄ Αὐγ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, τὸ Θ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ

ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς ...», (ἢ τὸ ἕτερον «Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ...»), μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Θ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Θ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς» (Μτ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἁπαξ.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου· τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος**.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

12. ΤΡΙΤΗ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων*.

Σημείωσις. Σήμερον φάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, παραλειπομένων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρις (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως ἢ μετάθεσις τῶν λειψάνων Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς ιγ' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-61 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Μιχαίου προφήτου· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 61-64 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὅρθρω, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ἀνάστηθι, Κύριε ...» καὶ· «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσορρόιατίσεως, Τροοδιτίσεως, Τρικουκιωτίσεως, παρὰ τὴν κοινότητα Προδρόμου καὶ

Χρυσοκουρδαλιωτίσσης, παρὰ τὴν κοινότητα Κουρδαλίου.

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν «Θεαρχίῳ νεύματι» (ὀκτάηχον δίχορον).

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν «Ὅτε ἐξεδήμησας, Θεοτόκε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ μετάστασις».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4

ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Μακαρίζομέν σε». Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Πεποιικιλμένη τῇ θεία δόξῃ».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Αἰ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» τρίς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Στίχ. γ'· «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Στίχ. δ'· «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β'· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ´ «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

Στίχ. δ´ «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάπησε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Στίχ. β´ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ´ «ᾠ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέτρόξας τοὺς δεσμούς μου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλ. β´ 5-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς φαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α´ τῇ ις', ιη', κ' καὶ κβ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ ιζ', ιθ' καὶ κα'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Πεποικιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου*· Διομήδους μάρτυρος· Δημητρίου τοῦ νέου μάρτυρος*· Ἰωσήφ ὀσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64

διάταξιν, ψαλλομένου και τοῦ ἀπολυτικίου· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Εἰς τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, ὁ στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μύρωνος μάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Ι΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (ιε΄ Αὐγ.) και τὰ 3 τοῦ ἁγίου Μύρωνος· «Ὅτε ἀθεΐας ἠ πυρὰ» (ιζ΄ Αὐγ.). Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Ἄσατε, λαοὶ» (ιε΄ Αὐγ., λιτή). Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» και τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, και νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας» (ιε΄ Αὐγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, και νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις και ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα και ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ιζ΄ Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ και οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ι΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν και ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἄπὸ γ' ὤδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου (ιζ' Αὐγ.). Ἄφ' ς' ὤδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον «Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις».

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» (ιε' Αὐγ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Γ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμουὴλ προφήτου· Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων*· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ*.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου· Βάσσης μάρτυρος.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Λούππου μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὦδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς κγ' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κα' Σεπτεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ τῆς ιβ' Σεπτεμβρίου· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» (ἐκτὸς τῆς λα' Αὐγ., τῆς α' καὶ τῆς ζ' Σεπτ.).

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ΙΑ'.

Σημείωσις. Ὃπου ἑορτάζεται ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 67-68 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Εὐτυχοῦς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον: «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΑ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΑ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτ. ιη΄ 23-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΒ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Τίτου ἀποστόλου· Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀποστόλων.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ποιμένος ὁσίου· Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φανούριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 59-60 διάταξιν.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης*.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ

ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Προδρόμου, ὁ στίχος· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου· Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως· Βρυέννης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρῳ.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος γ΄. Ἐωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὄρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου εἰς 4. Δόξα, τῆς Θεοτόκου· «Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ

αυτό. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Θεοτόκου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ἀμφότεροι ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασματοῦ σου».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος».

Δόξα, τὸ Α΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ΄ 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ἸΒ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. ιθ΄ 16-26).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Συμεὼν ὀσίου τοῦ Στυλίτου καὶ ἀρχιμανδρίτου· τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων γυναικῶν καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἐρμογένους μαρτύρων καὶ ἀδελφῶν· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ σημερινῇ ἀκολουθία παρουσιάζει ἱκανὰς ἰδιομορφίας, ἐπαναλήψεις ὕμνων, ἐνίοτε δὲ καὶ παρατυπίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνήθη μορφήν τῶν ἀκολουθιῶν, πιθανῶς λόγῳ τῆς μεταγενεστέρου προσθήκης ὕμνων, πρὸς ἕξαρσιν τῆς τιμῆς τοῦ ὀσίου Συμεὼν. Ὅθεν πλεῖστα τῶν *Τυπικῶν* (τοῦ *T.M.E.* συμπεριλαμβανομένου), ἐπιχειροῦσιν ὅπως ρυθμίσωσιν ἐπὶ τὸ εὐτακτότερον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου. Ἐπὶ τῶν διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν τῶν *Τυπικῶν* τούτων ἐβασίσθη ἡ κάτωθι τάξις, κυρίως ὁμῶς ἐπὶ τοῦ *T.M.E.*, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαίρεται ἡ ἐορτὴ τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὰ 3 τοῦ ὀσίου. Δόξα, τοῦ ὀσίου· «Θεία χάρις ἀπηώρητο». Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου. Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

«Εὐλόγησες τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πίετητος».

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τὸ μνημόσυνόν σου» (ιδιόμελον ἐσπερίων). Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Σὺ βασιλεῦ». Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Ἐγκρατεία τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους». Μετὰ δὲ τὴν β'· «Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἀρόρητῳ σύμπαντα» (ζήτηι μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν) καὶ εἶτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα³⁸. Κανόνες, ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν ἁγίων γυναικῶν καὶ ὁ τοῦ ὁσίου, εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτηι μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' ζ' ὠδῆς, τὰ ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οτῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπειρῷ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος.

Αρόρητῳ πάντα ὡς Θεῷ, ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῆ, διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως

³⁸ Ἐὰν τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὄσιος Συμεὼν καὶ πρόκηται νὰ λεχθῶσι πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ τάξις τῶν καθισμάτων καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δέον ὅπως διαμορφωθῆ ὡς ἐξῆς· Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'· «Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τοῦ ὁσίου· «Ἐγκρατεία τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἀρόρητῳ σύμπαντα» (ζήτηι μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ» τρεῖς, μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;». Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου (βλ. Λειτουργίαν τῆς ε' Δεκ.) καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ ὁσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη» (ιδιόμελον ἐσπερίων). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὀρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κρᾶζοντες περιόδοις· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορηγήσον.

Εἶτα τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς» (βλ. ἀνωτέρω ἐν τῷ Ὅρθρω). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. ΤΡΙΤΗ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Μάμαντος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου*· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· Μωυσέως προφήτου τοῦ Θεόπτου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ζαχαρίου προφήτου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου (κγ' Σεπτ.).

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, θαῦμα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου· Σώζοντος μάρτυρος· Σώζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἀσπρογιᾶ) τῆς Πάφου**· Δανιήλ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου· τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος, ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν Β΄.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος
Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.*

Σημείωσις. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμφεως εἰδικῶν εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ γίνεται δέησις, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὅρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀρχαγγέλου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀγίου Σώζοντος· «Σθένει δυναμούμενος». Δόξα, τὸ προεόρτιον· «Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἡ παγκόσμιος χαρά».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ προεόρτιον· «Ἀγάλλου, κτίσις ἅπασα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τὸ Β΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ζ' 11-18).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν» (Ἰω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΔΕΗΣΙΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ὁ ἀ' χορὸς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὅ πάντα τῷ ῥήματι, παραγαγὼν ὡς Θεός, καὶ νόμους ἐνθέμενος, καὶ κυβερνῶν ἀσφαλῶς, πρὸς δόξαν σου, Κύριε, ἅπτωτα διατῆρει, καὶ ἀλώβητα, Σῶτερ, ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, τὰ τὴν γῆν συγκρατοῦντα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα.

Ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ κοντάκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πανσθενεῖ σου ἰσχύι συνέστησας, τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἀσινὲς διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ ἀ' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου, ἐπισκέψεως καὶ προστασίας αὐτοῦ καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως».

Ὁ β' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α' χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ...».

Ὁ διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀρρήτῳ σοφία κατ' ἀρχὰς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργήσας τὰ σύμπαντα· ὁ ἀνεκδιηγῆτῳ ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν ταῦτα καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν κτισμάτων οἰκείαν τάξιν θέμενος· ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως θέμενος τοῦτον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν αὐτόν.

Σύ, Κύριε, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς ἱκετηρίουσ ταύτας δεήσεις καὶ τὴν κτίσιν σου, τὴν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν συστενάζουσαν καὶ συνωδίνουσαν ἡμῖν, ῥῦσαι ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων ταύτην κινδύνων. Ἀπάλλαξον, Κύριε, τὴν περιβάλλουσαν τὴν γῆν ἀτμόσφαιραν παντὸς μόλυσμοῦ καὶ διαταραχῆς. Τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατα, ἅπερ ἀρχῆθεν εἰς βροτῶν περιποίησιν παρήγαγες, διατήρησον ἀλώβητα ἐξ ἰοβόλων διαδόσεων, δι' ὧν θάνατος τοῖς βροτοῖς ἐπαπειλεῖται. Ἐπισκίασον, τῇ θείᾳ σου ἐνεργείᾳ, τὰ δασέα ὄρη, τὰ καρποφόρα ξύλα τοῦ πεδίου, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τοὺς ἰχθύας, καὶ πάντα

τὰ ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Παράσχου δέ, Κύριε, τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς μεγιστᾶσι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς φρόνησιν, τοῦ μὴ ἐνεργεῖν ἄσυνέτως, ὥστε ἐπιφέρειν οἰανδήποτε φθορὰν τῇ κτίσει σου διὰ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς δεόμεθά σου, φιλόνηρωπε Κύριε· ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς τὴν γῆν, ἣν οἰκοῦμεν, περιχαράκωσον αὐτὴν τῇ δυναστείᾳ σου καὶ τείχισον αὐτὴν ἀγίοις σου ἀγγέλοις. Δώρησαι πᾶσιν ἰλασμόν, σωτηρίαν καὶ θεῖον ἔλεος, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια προεόρτια τοῦ Σταυροῦ (ι'-ιβ' Σεπτ.).

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ, ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Παναγίας Ἁγίας Νάπας, Παναγίας τοῦ Ἄρακος καὶ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ προεόρτιον. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον. Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου

τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρά».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἄπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή «Πύλην ἀδιόδευτον». Ἄφ΄ ς΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα» δις καί· «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν

«Αὕτη ἡμέρα Κυρίου».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄. «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄. «Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὖρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».

Στίχ. γ΄. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄. «Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶν πρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄. «᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β΄. «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Στίχ. γ΄. «᾿Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

Στίχ. δ΄. «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱὸς».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. β΄. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος».

Στίχ. γ΄. «Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλ. β' 5-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἤτοι ὁ μὲν α' τῆ θ' καὶ ια' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ ι', ἄνευ τῶν τριαδικῶν.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν θεοπατόρων, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τῶν αἶνων εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν θεοπατόρων. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων Ἡσαΐου ὀσίου, κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου**.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρας όσίας τής έν Άλεξανδρεία· Εύφροσύνου όσίου τοῡ μαγείρου.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται και ή άκολουθία τοῡ άγίου Αύτονόμου, δια τὸ κατὰ τήν ιβ' άποδίδοσθαι τήν έορτήν τοῡ Γενεθλίου τής Θεοτόκου.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ άπόδοσις τής έορτής τοῡ Γενεθλίου τής Θεοτόκου· Αύτονόμου ιερομάρτυρος· Κουρνούτου όσίου τοῡ έν Άγροκηπία.

Αί άκολουθίαι ψάλλονται ώς έν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τήν κυρίαν ήμέραν τής έορτής, μετὰ τῶν έξής διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ άναγνώσματα και ή λιτή παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τής α' και β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα και οί κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οί άναβαθμοί και τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τής τάξεως αὐτοῦ). Ἄπο γ' ῶδῆς, άντι τής ύπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα. Δόξα, και νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθέν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τής ιβ' Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τής έορτῆς (δια τήν άπόδοσιν), Ἄποστολος τής ήμέρας και Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῡ Σταυροῦ (ιβ' Σεπτ.).

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τής Ὑψώσεως. Τὰ έγκαίνια τοῡ ναοῦ τής Ἄναστάσεως· προεόρτια τής Ὑψώσεως τοῡ τιμίου Σταυροῦ· Κορνηλίου μάρτυρος τοῡ έκατοντάρχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ άκολουθία ψάλλεται ώς έν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ άπόστιχα λέγονται οί στίχοι: «Ὑψοῦτε Κύριον ...» και: «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ...» (βλ. κατωτέρω έν τῷ Ἑσπερινῷ τής έορτῆς).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ άπολυτίκιον τῶν έγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καί νῦν, τοῡ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ώς έν τῷ *Μηναίῳ* και ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 και στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Σταυρὲ τοῡ Χριστοῦ, σῶσον ήμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν έγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι» και ὁ τοῡ άγίου εἰς 4. Ἄπο γ' και άψ' ζ' ῶδῆς, ώς έν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τήν θ', στιχολογεῖται ή

Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος Σαββάτου πρὸ τῆς Ἰψώσεως καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἐγκαινίων· «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (κθ' Ἰουν.). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλουία*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδου, Σταυροῦ Μίνθης, παρὰ τὴν κοινότητα Τσάδας καὶ Σταυροῦ τοῦ Ἁγιαμάτι, παρὰ τὴν κοινότητα Πλατανιστάσης.

Σημείωσις. Σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων φάλλεται, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Κοντάκιον τῶν ἐγκαινίων.

Ἑσπερινὸς

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων

«*Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν*».

«*Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ..., δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν ...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. (Κατ' ἄλλην ὁμως τάξιν, ὁ ν' φαλμὸς φάλλεται καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῆ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου). Δόξα· «Σὺ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

ΚΑΝΩΝ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» δις καί· «Σταυρὸς ὑψοῦται» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ'), μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἡὔτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικῶν, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἡὔτρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσι ταῦτα τρεῖς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα, ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, ψάλλων τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν, καὶ ὑψοῖ αὐτὸν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας λέγων ἐκφώνως· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς ἀ' ἑκατοντάδος τοῦ «Κύριε, ἐλέησον», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντάς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑφοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντάς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου), ὑφοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ψάλλων τὸ κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλων τὸ «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολούθως γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων: «Δεῦτε, πιστοὶ» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ψάλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι: ἵνατί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

Στίχ. γ'. «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».

Στίχ. δ΄ «Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*».

Στίχ. β΄ «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς».

Στίχ. γ΄ «Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

Στίχ. δ΄ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Στίχ. β΄ «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

Στίχ. γ΄ «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ*».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς*» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τὰ δὲ δύο τμήματα τῆς θ' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι τὸ μὲν α' τμήμα τῆ ἰε', ιζ' καὶ ιθ' τοῦ μηνός, τὸ δὲ β' τῆ ις', ιη' καὶ κ'.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

16. ΤΡΙΤΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἑλπίδος, μαρτύρων Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ· Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διάταξιν. Προκείμενον τοῦ Σαββάτου (βλ. ἀρχὴν *Ἀποστόλου*), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Κοινωνικόν: «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ· Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὄρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, τῆς ἑορτῆς: «*Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «*Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (τῆς α' καὶ β' στιχ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν». Δόξα, καὶ νῦν, ἕτερον τῆς ἑορτῆς: «Προδιετύπου μυστικῶς» (τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθέν).

Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς κα' Σεπτεμβρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ *T.M.E.*) ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἀμφότερα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου εἰς τὰ τροπάρια.

[Κατ' ἄλλην ὁμως τάξιν, στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἦχον πλ. β') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη].

Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι: «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί: «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: «Σταυρός, ὁ φύλαξ» καί: «Σταυρὸς ὑψοῦται» ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα

«Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον προέρχεται». Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β' 16-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μκ. γ' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ις' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, καὶ μέχρι τῆς ζ' Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ τὸ κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύλληψις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι: «Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου*· τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης· Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίας Θέκλης.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ Μυρτιδιώτισσα, ἡ ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτῆς, ἥτις καὶ προηγεῖται, συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἁγίας Θέκλης.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ εὑρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου*. Χαρίτωνος ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Αὐξεντίου ὁσίου*. Ἰσαὰκ ὁσίου τοῦ Σύρου, ἐπισκόπου Νινευῆ. Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Ε΄.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος
Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.*

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου.

Σημείωσις. Ἐνεκα τῆς μεγάλης τιμῆς τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἐν Κύπρῳ ὁ ἅγιος Νεόφυτος, ὠρίσαμεν τὴν συμφαλωδίαν τῆς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ ἀκολουθίας αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Μηναίου, ὡς διαγράφεται κατωτέρω. Ὅπου ὁμως ἄγεται πανήγυρις πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν σελ. 67-68 διατάξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «Πάθη τὰ τοῦ σώματος» (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «Δεῦτε, πιστοί, συνελθόντες» (ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου). Δόξα, τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «Δεῦτε, τῶν Κυπρίων ὁ δῆμος». Καὶ νῦν, τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγ. Νεοφύτου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «Θεοφόρε Χαρίτων» (δοξαστικὸν ἑσπερίων) Καὶ νῦν, τὸ ὁμώγηον θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσει».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*». Δόξα, τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «*Τῶν Λευκάρων τὸ κλέος*». Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «*Τὴν τιμίαν εὔρεσιν*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος καὶ ὁ τοῦ ἁγ. Νεοφύτου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «*Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας*». Δόξα, τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «*Ἡ σεπτὴ σου σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου*».

Ἀφ΄ ς΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «*Ἀθλήσει μὲν τὸ πρότερον*», τὸ β΄ τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «*Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ἀρόρήτως ἀπεκύησας*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος· «*Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος*» καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «*Κύπρος Χριστοῦ εὐωδία*», μετὰ τῶν εἰς ὁσίους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Ε΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος, τοῦ ἁγ. Νεοφύτου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἁγ. Νεοφύτου· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Α' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λκ. ε' 1-11).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ*.

30. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἱερομάρτυρος.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνανίου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)· Ῥωμανοῦ ὀσίου τοῦ Μελωδοῦ· τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἁγία Σκέπη, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιῶ καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μόνη ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης παρθενομάρτυρος*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν· Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Ταμασέως*· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμφάντων ἁγίων**· Χαριτίνης μάρτυρος· Ἐρμογένους ἱερομάρτυρος*. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν ς΄.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμφάντων ἀγίων. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ΄, *Ἐπίμετρον*) ἢ ἐκ τῆς «*Ἀσματικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας*» (ἔκδοσις ἱερᾶς μονῆς Σταυροβουνίου), μετὰ τῶν ἀναστασίμων ἢ δὲ τοῦ *Μηναίου καταλιμπάνεται*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα: «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον: «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ 4 προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων: «*Σήμερον εἰς ἐν συνέλθωμεν*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων: «*Διελθόντες νομίμως*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον: «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. Καὶ νῦν: «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν ἀ΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων: «*Ἡ νῆσος Κύπρος*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον: «*Σὺν τοῖς ἀγίοις*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ς΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν· «*Ἱεράρχαι, ὄσιοι*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεοτόκον ἄχραντον*».

Ἀφ' 5' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* (ε' Ὀκτ.) καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ 5' ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ 5' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «*Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως*» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Β' Κυριακῆς *Λουκᾶ*· «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λκ. 5' 31-36).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. *Λουκᾶ*.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θωμᾶ ἀποστόλου· Κενδέου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Κενδέου, παρὰ τὴν κοινότητα Αὐγόρου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία φάλλεται μὲν κατὰ τὴν ἐν σελ. 49-52 διάταξιν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ καθίσματα τῆς *Παρακλητικῆς*, μετὰ δὲ τὴν γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

7. ΤΡΙΤΗ. Σεργίου καὶ Βάχχου μαρτύρων*· Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος*.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πελαγίας ὁσίας· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σολία τῆς Κύπρου*.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου· Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (ς' Ὀκτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (θ' Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο' (70), ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας τοῦ ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ· Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων*· Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ τῆς Κύπρου*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (ς' Ὀκτ.), Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου (ια' Ὀκτ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ. *Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκου-
μενικῆς Συνόδου*· Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων· Θεοσε-
βίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινόϊτου*· Ἐπικτήτου ὁσίου**· Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν πατέρων ζητεῖ ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ια' Ὀκτωβρίου· ἡ δὲ τῶν μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου (ιβ' Ὀκτ.) καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην». Καὶ νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ὥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε΄ ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ιβ' Ὀκτωβρίου καὶ τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός». Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν πατέρων «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ «Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Λουκᾶ.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτύρων· Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΤΡΙΤΗ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων Κοσμᾶ ὁσίου, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρω*.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ (μᾶλλον ἐκ σφάλματος) ὡς ἀπόστιχα ὀριζόμενα. Εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, τὰ τῆς Παρακλητικῆς.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λουκιανού ιερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.
Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὡσηὲ προφήτου· Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Κρίσει· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λαζάρου τοῦ δικαίου, ἐπισκόπου Κιτίου*.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λουκᾶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Καὶ νῦν «Τὴν παγκόσμιον δόξαν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀΐψου)· εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου». Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἰωὴλ προφήτου· Οὐάρου μάρτυρος· Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ*. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀΐψου θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' 5' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Η' ἑωθινόν. Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΘ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν «Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου» (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν» (Λκ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Κ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Λουκᾶ.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος*· Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ· Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἢ ἡ ἅγια Ματρῶνα, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἀγίου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, ἣτις καὶ προηγεῖται, κατὰ τὴν ἐν σελ. 70-71 διάταξιν.

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου**· Σωκράτους ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου Ἀγκύρας*· Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνη Μόρφου*· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀβερκίου ἱσαποστόλου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως· τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν· Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου*.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου.

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων καὶ νοταρίων.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ς΄ ΛΟΥΚΑ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου· ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου σεισμοῦ. Ἦχος γ΄. Ἐωθινὸν Θ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀγίου Δημητρίου. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τοῦ σεισμοῦ)· «Παναγία Δέσποινα» (ζήτει εἰς τὰ ἐσπέρια).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Μέγαν εὖρατο». Καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ· «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ σεισμοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Τὸν συμπαθέστατον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεομακάριστε».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ σεισμοῦ ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον, ἐπισφραγιζόμενον οὕτω·

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.
 ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου
 εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς μεγαλομάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα,
 τοῦ ἁγίου· «Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ σεισμοῦ,
 τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία
 τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»
 (Β' Τιμ. β' 1-10).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ς' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώ-
 ραν» (Λκ. η' 26-39).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν·
 «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ
 Εὐαγγέλια ς' ἐβδ. Λουκᾶ.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· Νέστορος
 μάρτυρος.

28. ΤΡΙΤΗ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ
 Σαββαΐτου· Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου*. (Ἐθνικὴ ἑορτῆ).

Σήμερον ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου
 1940, ὡς ἐξῆς·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β΄ χορός: Δόξα καὶ νῦν «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς): «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐμενῶς αἰεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος αὐτοῦ, ὁ τὴν κραταιάν σου προστασίαν καὶ βοήθειαν χορηγῆσας αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι, κατὰ τὸν δεινὸν δεύτερον

παγκόσμιον πόλεμον, ἐνισχύσας αὐτὸ κατὰ πολεμίου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, καὶ δουλωθὲν στηρίξας, διασώσας τε καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀεὶ ἐλεύθερον τὸ ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριζε αὐτὸ καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπιδε, Κύριε, εὐσπλάγχυν ὄμματί σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς ἐχθροὺς καὶ ἐπιβούλους, τοὺς παντοιοτρόπως καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ταπείνωσον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Δός, Κύριε, ἰσχὺν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν βοήθει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηρικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον καὶ αὐθις ὀδηγουμένη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροί, τὸν ἔθνικὸν ὕμνον.

Οἱ χοροί (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δί' εὐχῶν».

- 29. ΤΕΤΑΡΤΗ.** Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας· Ἀβραμίου ὀσίου.
- 30. ΠΕΜΠΤΗ.** Ζηνοβίου ἱερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ*· Θεράποντος ὀσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντα*.
- 31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.** Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο΄ (70)· Ἐπιμάχου μάρτυρος.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (κγ΄ Ὀκτ.), Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων «Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην» (Παρ. Ε΄ ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων τῶν ἐξ Ἀσίας*· Δαυίδ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀναργύρων.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων. Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 4. Δόξα, τῶν ἁγίων «Σήμερον ἡ πενταυγῆς». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν ἁγίων «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἀθλοφόροι Κυρίου». Καὶ νῦν «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν

έστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' 5' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τῶν ἁγίων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΑ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται» (Γαλ. β' 16-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ε' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Λουκᾶ.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ναοῦ Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου, ἦτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ*.

Προκείμενον μαρτυρικὸν (κς' Ὀκτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγ. Γεωργίου (γ' Νοεμ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

4. ΤΡΙΤΗ. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἐρμαίου πρεσβυτέρου ἱερομαρτύρων· Γεωργίου ὁσίου τοῦ Καρσλίδου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων· Λίνου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70), ἐπισκόπου Ῥώμης*.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Δημητριάνου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ' (33) μαρτύρων Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Κυρηναίας καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, εἰς Ἀρχάγγελον Λευκωσίας (Μετόχιον Κύκκου) καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀναλυόντα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἀσωμάτων λέγεται ὁ στίχος· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Τὸ συναξάριον δὲ τῆς ἡμέρας δέον ὅπως ἀναγνωσθῆ οὕτω³⁹.

³⁹ Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ διατύπωσις τοῦ συναξαρίου δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τοὺς

«Τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμέων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων».

Στίχοι εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.

«Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσμα πρέπον
ἄσαι πρεπόντως· ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω.
Ὅγδῳ οὐρανόφωτος κυδαίνει τάξις ἀρχοῦς».

Ἄλλοι εἰς τὰ ἑννέα τάγματα.

«Ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἑννέα
τίς ἂν γόνος φθέγγαιτο μηνῶν ἑννέα;».

«Ταῖς αὐτῶν προστασίαις καὶ πρεσβείαις, οἰκτίρομον, ἐξαιτούμεθα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιοθῆναι. Ἀμήν».

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», μετὰ τῶν ἐξῆς παραλλαγῶν
Εἰς τὴν α' ὥδῃν «... ταύτης τὴν εἴσοδον».

Εἰς τὴν γ' ὥδῃν: «... κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου ...».

Εἰς τὴν ε' ὥδῃν: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσήλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Εἰς τὴν θ' ὥδῃν: «... τὰ ἱερά εἰσόδια τῆς Θεομήτορος ...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀσωμάτων. Κοινωνικόν: «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

Σημείωσις. Αἱ καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ὡς διευτυπώθησαν ἀνωτέρω μέχρι τῆς κ' Νοεμβρίου. Τὸ δὲ κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός» φάλλεται μέχρι καὶ τῆς κε' Νοεμβρίου, πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ*: Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων· Ματρώνης ὁσίας· Συμεῶν ὁσίου τοῦ μεταφραστοῦ. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος
Μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος.*

Σημείωσις. Γενικευθείσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ φάλλονται ἢ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁσωμάτων.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Νεκταρίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Σήμερον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ α΄ τοῦ ἁγίου· «Σηλυβρίας τὸν γόνον». Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδόξων δογμάτων». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μανναδόχον σε στάμνον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ς' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου», ὡς διετυπώθησαν τῇ ἡ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν εἰς ἱεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἁγίου· «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφ. ε' 8-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ζ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ἡ 41-56).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Λουκᾶ.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ὁρέστου μάρτυρος Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου.

11. ΤΡΙΤΗ. Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων*· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίτου.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Μηνᾶ, παρὰ τὴν κοινότητα Βάβλας καὶ Ἁγίου Μηνᾶ, παρὰ τὴν κοινότητα Πενταλιᾶς.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος*· Νείλου ὁσίου.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἱεράρχου».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ ἡ Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φιλίππου ἀποστόλου*· Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ· Εὐφημιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου*· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὑδρας.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. (Καθ' ὅτι ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ἔχει μόνον δύο δοξαστικά. Πρὸβλ. καὶ γενικὰς διατάξεις σελ. 49).

16. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ματθαίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου Ματθαίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Καλοῦντι Χριστῶ». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Ἐκ πυθμένος κακίας». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Ἀπόστολε ἅγιε». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διετυπώθησαν τῇ ἡ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ἀποστόλους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Προκείμενον ἀποστολικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...» (ιδ' Νοεμ.).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἀποστόλου (Τρ. Δ΄ ἐβδ. Ἐπιστ.)· «Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι΄ 11-ια΄ 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως (ις΄ Νοεμ.)· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον» (Μτ. θ΄ 9-13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ ἀποστόλου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ· Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

18. ΤΡΙΤΗ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων.

Σημείωσις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγ. Ῥωμανοῦ παραλείπονται, καθ' ὅτι ἐν τῷ Μηναιῷ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον ἁγ. Πλάτωνος· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε».

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀβδίου προφήτου· Βαρλαάμ μάρτυρος.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου ὀσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Σωζομένου ὀσίου τοῦ ἐν Γαλατεία τῆς Καρπασίας*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὅρθρω, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ ...» καί· «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον».

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης, Παναγίας Ἀμασοῦς καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, παρὰ τὴν κοινότητα Καμπιῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ´ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 6 προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Ἄκουσον, θύγατερ ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναιῷ μεγαλυναρίων. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ´ «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

Στίχ. δ´ «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´ «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

Στίχ. β´ «Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιασμάτι αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Αὐτὴ ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

Στίχ. δ´ «Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Στίχ. β´ «Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

Στίχ. γ´ «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθάρωτατος ναός».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ´ 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῆ κβ' καὶ κδ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ κγ', ἄνευ τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκιῶν. Αἱ δὲ καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται» ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτὰς μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀφρίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμίᾳ* Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ· Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου· Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Β'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καταλιμπάνεται (διότι οὐδέποτε ψάλλονται ἀκολουθίαι πέραν τῶν τριῶν), καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τῶν ἀποστόλων. Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἐορτῆς: «*Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν*» (κα' Νοεμ.) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου: «*Γνώμην αὐτεξούσιον*» (κγ' Νοεμ.). Δόξα, τῆς ἐορτῆς: «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*» (κα' Νοεμ.). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς: «*Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*» (κα' Νοεμ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (κγ' Νοεμ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων) καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου· «*Λαμπρύνεις τὰ πέρατα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «*Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυίδ*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον· «*Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» (κ' Νοεμ.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*».

Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

Ἀπόστολος, ΚΔ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν*» (Ἐφ. β' 14-22).

Εὐαγγέλιον, Θ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ΄ 16-21).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ῥώμης· Πέτρου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος τῆς πανσόφου· Μερκουρίου μάρτυρος.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῆς ἀγίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἀγίας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίρει, ὁ οὐρανὸς» (κα΄ Νοεμ.), μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Βίον ἄυλον». Καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Σαβ. ΙΖ΄ ἐβδ. Μτ.). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ’ αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα,

καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἄφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον τῆς κέ' Νοεμβρίου. Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυνοαρίων καὶ ἡ τῆς ἀγίας, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς: «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» (κα' Νοεμ.), τῆς ἀγίας: «Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα» καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς: «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» (κα' Νοεμ.) καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας. Δόξα: «Βίον ἄυλον». Καὶ νῦν: «Σήμερον τῷ ναῶ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στυλιανοῦ ὁσίου τοῦ Παφλαγόνος* Ἄλυπίου ὁσίου τοῦ Κιονίτου· Νίκωνος ὁσίου τοῦ Μετανοεῖτε.

Σημείωσις. Γενικευθείσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου, κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον», πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου*.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Στεφάνου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος· Εἰρηνάρχου μάρτυρος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῶ· Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνης τῆς Μόρφου**.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φιλούμενος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ΄, *Ἐπίμετρον*), κατὰ τὴν ἐν σελ. 69-70 διάταξιν.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα: «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». (Ἡ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγ. Φιλουμένου, ἐὰν ἐψάλη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ).

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου· «*Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ*» καὶ τὰ 3 τῶν ἀποστίχων «*Χαίροις, ὁ λογικὸς οὐρανός*». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς καὶ ἡ λιτὴ αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τὸν συναίμονα Πέτρου*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἰωσήφ, εἶπὲ ἡμῖν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν ἀ΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ

δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν ἀπόστολον πάντες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ (παραλειπομένου τοῦ ἐν τῷ *Μηναίῳ* κανόνος τῆς Θεοτόκου) οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου, μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἄφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου, μετὰ τῶν εἰς ἀποστόλους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἀποστόλου· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης» (Ἰω. α' 35-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ ἀποστόλου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Κς' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Λουκᾶ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ναοὺμ προφήτου.

2. ΤΡΙΤΗ. Ἀββακοὺμ προφήτου καὶ Ἀββακοὺμ ὀσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ*. Μυρόπης μάρτυρος· Πορφυρίου ὀσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

*Σήμερον ἅγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.*

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σοφονίου προφήτου· Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Κασσιανοῦ ὀσίου τοῦ ἐν Αὐδήμου.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε» καὶ γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια· «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν». Δόξα· «Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων εἰς 6. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

*Σήμερον ἅγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.*

Πανηγυρίζουσιν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ Ἁγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπειοῦ, αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου, Ἁγίου Νικολάου, παρὰ τὴν κοινότητα Ὁρούντης καὶ Ἁγίας Μονῆς (Ἁγίου Νικολάου καὶ Εὐτυχίου), παρὰ τὴν κοινότητα Παναγιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὰ 4 προσόμοια· «Μύροις παροικήσας» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Ποίοις εὐφημιῶν» εἰς 4.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων*· Γερασίμου ὀσίου ὑμνογράφου, τοῦ Μικραγιαννανίτου. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου· «*Ἡγεμονίας τὸν θρόνον*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου· «*Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις*» εἰς 4. (Ὁ δεῦτερος κανὼν τοῦ ἁγίου παραλείπεται).

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ 5΄ ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Δ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κς΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφ. ε΄ 8-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Γ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. ιγ΄ 10-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΖ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου· Παταπίου ὀσίου Τυχινοῦ ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο΄ (70)*· Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος
Μητροπολίτης Πάφου κ. Τυχικός.*

Ἡ μὲν προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται, ἡ δὲ τοῦ ὀσίου Παταπίου (τὰ δευτέρα προσόμοια καὶ ὁ β΄ κανὼν αὐτοῦ) φάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν σελ. 49-52 διάταξιν. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ ὀσίου. «Καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον «Τὴν οὐράνιον πύλην» (βλ. ζ΄ Δεκ.).

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύλληψις (τῆς Θεοτόκου ὑπὸ) τῆς ἁγίας Ἄννης· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν ἐγκαινίων. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Μετὰ δὲ τὴν β΄ «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι». Δόξα,

καὶ νῦν «Ἀναβόησον Δαυὶδ» καὶ εὐθύς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα⁴⁰. Κανόνες, ὁ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ς' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων, τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἀγίας· «Ἐορτάζει σήμερον». Προκείμενον τῆς ἀγίας (θ' Σεπτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (θ' Δεκ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηναῖ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου· Νόμωνος καὶ Βηγιανοῦ ὁσίων*.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερά μονὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος, παρὰ τὴν κοινότητα Τρεμετουσιᾶς.

⁴⁰ Παρελείψαμεν τὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον πολυέλεον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Εὐαγγέλιον Ὁρθρου, καὶ συνεπτύξαμεν τὰ καθίσματα εἰς στιχολογίας δύο. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὁμῶς νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημότερον τὴν ἐορτήν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν κατωτέρω διάταξιν, ὡς ἐν τισὶ *Τυπικοῖς* εὐρίσκομεν·

Ἐν τῷ *Ἐσπερινῷ*. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡ' Σεπτ. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα· «Σήμερον στειωτικάι» καί· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου» (ἐσπέρια ἡ' Σεπτ.). Δόξα, καὶ νῦν· «Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα» (ἀπόστιχα ἡ' Σεπτ.).

Ἐν τῷ *Ὁρθρῷ*. Ὁ πολυέλεος (ἡ' Σεπτ.) καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄκουσον, θύγατερ καὶ ἴδε» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Μετὰ τὸν ν' φαλμόν· Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ στίχος· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγέλοις» (δοξαστικὸν ἐσπερίων). Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὕρθρῳ. Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐστρατίου, Αὔξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων· Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου· Νεοφύτου, Ἴγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ*.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρδιανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Ε΄.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου· ἢ δὲ τῶν μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου κτλ. (ιδ΄ Δεκ.) καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὕρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὔξεντίου κτλ.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Προπατόρων. Δόξα, τῶν Προπατόρων: «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Προπατόρων: «Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα». Καὶ νῦν: «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν» εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ».

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ιδ΄ Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε΄ ἀναστάσιμον, τὰ δύο τῶν Προπατόρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε, ἅπαντες». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κολ. γ΄ 4-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΑ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα» (Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτ. κβ΄ 14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΗ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναιῷ*.

Ἐν τῷ Ὕρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγγαίου προφήτου· Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων*. Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Σημείωσις. Ὃπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Μόδεστος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναιῷ* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἢ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναιῷ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 69-70 διάταξιν.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δανιὴλ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαήλ· Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν δέον ὅπως ψαλῆ ἀμιγῆς ὡς περιέχεται εἰς τὸ *Μηναιῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι εἰς τὰ *Μηναιῖα* ἄλλων ἐκδόσεων ἡ ἀκολουθία αὐτῶν εἶναι παρατύπως καὶ ἐν πολλοῖς ἐσφαλμένως ἀναμειγμένη μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου. Ὃπου τιμᾶται ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἢ τοῦ ἁγίου μόνη, ὡς περιέχεται ἐν παραρτήματι εἰς τὸ *Μηναιῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῶ.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῶ. Εἰς τὰ προεόρτια ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·
 «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».
 «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Μετὰ τὸ «*Nūn ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἕκτενης καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*». Ἀναγνώσματα διὰ τὴν σήμερον, προκείμενον τοῦ Σαββάτου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Θεοτόκου· προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ· Θεμιστοκλέους μάρτυρος. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ζ'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (πατέρων) ζήτηε ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν ιζ' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τῆς ἀγίας Ἰουλιανῆς (κα' Δεκ.) καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου. Κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια καὶ τὰ 3 τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων «Χαίρετε, προφηται τίμοι». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ» (βλ. κ' Δεκ.).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ιδιόμελον τῶν πατέρων «Βολίδες ἀστράπτοντες». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ». Τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια τῆς κα' Δεκεμβρίου «Ὁ ἀπρόσιτος Θεὸς» καί: «Θαῦμα παράδοξον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ς' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς (ὅπερ ἀναστάσιμον): «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπά: «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων «Χειρόγραφον εἰκόνα» καί: «Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα» (ζῆτει μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν), καὶ ἡ ὑπακοή: «Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσιζε».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος: «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ» καί: «Τῆς σῆς, Παρθένε, κυήσεως», τὸ συναξάριον τῆς κα'

Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ς' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ προεόρτιον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν πατέρων «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτ. α' 1-25).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Λουκᾶ.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἀγία Ἀναστασία ἐπισήμως, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτῆς φάλλεται κατὰ τὴν ἐν σελ. 64-65 διάταξιν.

23. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων· Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ **Μεγάλαι Ὑμνολογίαι** τῶν Χριστουγέννων ὡς κατωτέρω·

Ὑμνος Α΄. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ οἱ τρεῖς φαλμοί. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἀπεγράφετο ποτέ». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὑμνολογίας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν α΄ ἄνευ στίχου, τὸ β΄ μετὰ τοῦ «Ὁ Θεός ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος», τὸ δὲ γ΄ μετὰ τοῦ «Δόξα, καὶ νῦν». Τούτων φαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὑμνολογίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ

Ὑμνολογίαι Γ΄ καὶ Δ΄. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ὑμνολογίᾳ διάταξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ΄ Ὑμνολογίᾳ τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β΄ χορός, εἰς δὲ τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος· «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Δ΄ Ὑμνολογίας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνολογία Θ΄. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ΄ Ὑμνολογία, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «Ὅτε

Ἰωσήφ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β' χορός. Εἶτα ὁ α' χορός· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός»

[Εἰ δὲ βούλει, μετὰ τὴν εὐχὴν, λέγε χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ τοὺς μακαρισμοὺς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (βλ. Ὁρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν) παραλειπομένων τοῦ «Πιστεύω», τοῦ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ τοῦ «Εὐλογήσω τὸν Κύριον», διότι θὰ λεχθῶσιν εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὅθεν μετὰ τὸ «Ἄνες, ἄφες», χῦμα τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον» καὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ ιβ'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός»]

καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός

καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος».

Εἰσοδος μετ' εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ εἶτα, ἐκ τῶν Ἡ ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς·

Α' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Λαθῶν ἐτέχθης» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκειται τὸ

Ζ' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ

ς' ανάγκην). Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Μάγους ὀδηγήσας*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ἡ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Προσέθετο Κύριος*». Μετ' αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισάγιου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*». «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Σημείωσις. Εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς, τῷ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων νὰ τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου. Εἶναι δὲ δυνατόν, πρὸ τοῦ Εὐχελαίου, νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου ἢ (κατ' ἄλλας πηγὰς) τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου χῦμα, μετὰ τῆς λιτῆς, τῶν ἀποστίχων καὶ τῆς ἀρτοκλασίας τῶν Χριστουγέννων. Ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου*», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», τὸ κοντάκιον αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν (ἢ μετὰ τὸ «*Πιστεύω*», ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον), φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ λέγονται αἱ δέησεις αὐτῆς. Εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἢ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*». Εἶτα, παραλειπομένου τοῦ α' μέρους (Ὅρθρου) τοῦ Εὐχελαίου, ὁ ἱερεὺς τὸ «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Εὐχελαίου. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς. Ἰστέον ὅτι ἐὰν τηρηθῇ ἡ ἀνωτέρω τάξις, τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς δὲν θὰ φαλῶσι καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς δ' Ἰανουαρίου γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς

(ἄνευ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν» πρὸ τῶν δύο τελευταίων) καὶ τὰ τῶν ἀποστίχων (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων). Δόξα: «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν: «Σπηλαίῳ παρώκησας». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, ἡ ὑπακοή: «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν». Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ: «Χριστὸς γεννᾶται» καί: «Ἔσωσε λαόν».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Μυστήριον ξένον».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα».

«Ἐξαίσιον δρόμον».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα».

«Νεηγενὲς μάγων».

δ' «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».

«Ηκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

ε' «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ς' «Σήμερον ὁ Δεσπότης τίκτεται ὡς βρέφος ὑπὸ μητρὸς Παρθένου».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ζ' Δόξα: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Τύπους ἀφεγγεῖς».

η' Καὶ νῦν «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Πόθου τετευχῶς».

Καταβασίαι: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα: «Ὅτε καιρός».

Καὶ νῦν «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «ἀκαταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθύς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄ «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ΄ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς*».

Στίχ. β΄ «Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».

Στίχ. γ΄ «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ΄ «Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Στίχ. β΄ «Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου».

Στίχ. γ΄ «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ» (Μτ. β' 1-12).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Ἡ μετὰ τὴν κς' Δεκεμβρίου ὑπάρχουσα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου, καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Μετὰ τὴν εἴσοδον, φάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Μηναιῶ· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τῆς κς' Δεκεμβρίου· «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ» καὶ· «Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ» δις ἕκαστον. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κάθισμα· «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός» (κε' Δεκ., μετὰ τὴν γ' ὠδῆν). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ς' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς κς' Δεκεμβρίου. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «Ἔσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ' ὠδῆ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ *T.M.E.*)· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς κς' Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν· «Λύτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Σημειώσεις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 60-65 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς φαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῇ κζ' καὶ κθ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῇ κη' καὶ λ'. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ ἱαμβικαὶ καταβασίαι· «Ἐσωσε λαόν».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-64 διατάξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγ. Στεφάνου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου δὲν ψάλλεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἐσωσε λαόν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγ. Στεφάνου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου τῶν δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν (θεοπατόρων) ζήτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* πρὸ τῆς κζ' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τῶν δισμυρίων μαρτύρων (κη' Δεκ.) καταλιμπάνεται.

2. Εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελεῖται κατὰ τὴν σήμερον ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» (κέ΄ Δεκ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων· «Τὸν θεοπάτορα πάντες» (Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. Γένν.). Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Ἱερέων μνήμη». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα· «Παράδοξον, πιστοὶ» καί· «Αὐλῶν ποιμενικῶν» (κῆ΄ Δεκ.).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν θεοπατόρων (οἵτινες ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἑορτήν), ἦτοι ὁ τοῦ Μνήστορος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν ἁγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ

ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἄφ' ἧς ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς κῆ Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ μεθέορτον· «Εἰκόνας ἧς μετέβαλον» (κῆ Δεκ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστροῦς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Αἶμα καὶ πῦρ». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐκ γαστροῦς πρὸ Ἑωσφόρου ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τῶν θεοπατόρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων» (Μτ. β' 13-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Λ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων νηπίων· Μαρκέλλου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων νηπίων.

30. ΤΡΙΤΗ. Άνυσίας μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ κατὰ τὴν λα΄ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων· Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν «Αὐγούστου μοναρχήσαντος». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν «Σπηλαίῳ παρώκησας». Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α΄ καὶ β΄ στιχολογίας, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς λα΄ Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».